

opusdei.org

Mons. Derville: "Fer sentir la paternitat amorosa de Déu"

Entrevista a Mons. Guillaume Derville, director espiritual de la prelatura de l'Opus Dei, realitzada per Aymeric Pourbaix de l'agència francesa i.media el 21 de gener.

23/01/2017

Vostè és el responsable de la part litúrgica del Congrés electiu. Quin paper juga la pregària en l'elecció del prelat de l'Opus Dei?

La litúrgia es troba al cor de la vida de l'Església, i, per tant, de la prelatura. Serà central al Congrés electiu, que comença amb una celebració eucarística: la missa votiva de l'Esperit Sant obrirà els nostres cors.

D'una banda, cada dia compartirem llargues estones de pregària silenciosa en comú i disposarem de molt de temps per al recolliment personal. Deixarem que l'Esclusura ens ensenyi, especialment aquesta setmana amb la carta als hebreus; els salms, que uneixen la nostra esperança, i les paràboles del regne, que ens recorden que el més important és allò que Déu fa.

D'altra banda, la Santa Seu va fixar el 24 de gener per la celebració a la prelatura de la festa de Santa Maria de la Pau, títol de l'església prelatícia, que és d'alguna manera la "catedral" de la prelatura. La coincidència és

providencial, i ens compromet:
treballarem sota la mirada de la
Mare de Déu.

**- L'elecció del nou prelat després
ha de ser ratificada pel Papa. En
quin sentit és important això per a
l'Opus Dei? Es tracta d'alguna cosa
purament formal?**

Aquest requisit formal és fonamental
i està ple de sentit. El Papa nomena
lliurement els bisbes diocesans.

L'Opus Dei pertany a l'organització
ordinària de l'Església, per la qual
cosa el Papa Francesc nomena el
prelat. Es tracta, per tant, d'una cosa
essencial.

A l'Església hi ha diversos
procediments, però la decisió
pertany al Papa. Ell és el nostre pare
comú: és el principi i fonament de la
unitat de l'Església, per la qual
preguem especialment aquesta
setmana, en unió amb ell. Tots els

màrtirs cristians intercediran per aquesta unitat.

- En quin sentit aquesta elecció serà un punt d'inflexió per a l'Opus Dei? Quins són els propers reptes?

Jo parlaria més aviat d'una etapa nova. El futur prelat certament no haurà viscut al costat del fundador en la mesura que varen fer-ho els seus predecessors, però les orientacions de l'Església i els escrits de sant Josepmaria dibuixen clarament el carisma i la missió de la prelatura.

Li correspondrà ser un bon pare, fer-nos sentir la paternitat amorosa de Déu i ajudar els fidels a encarnar l'esperit de l'Opus Dei en el món d'avui. Tindrà les llums de l'Esperit Sant, aquest dinamisme de l'amor increat que vivifica i renova totes les coses.

L'Opus Dei va néixer a l'Església, i creix en ella, essencialment en l'Eucaristia i en la pregària: deixant fer a Déu. Per tant, el repte és, tant per al prelat com per a l'Opus Dei, el d'una fidelitat humil, intel·ligent i generosa, plena de fe.

- El carisma de sant Josepmaria era una espiritualitat de la vida quotidiana. Per què avui en dia és necessària?

Tot allò que sant Josepmaria transmet prové de l'Evangelí. En primer lloc, la confiança en la paternitat amorosa de Déu, la seva providència amorosa i alhora exigent; cosa important avui, en què es fa notar la necessitat d'un major estima de la paternitat.

L'atenció se centra a continuació en l'amor al món com un lloc de trobada amb Déu i de servei als altres, en el treball professional i en les activitats

corrents, perquè és aquí on s'encarna la nostra filiació divina.

Aquest esperit engresca moltes persones: respon a expectatives de vegades no formulades. Descobrir en la prosa del món aquest meravellós poema que som cridats a escriure amb Déu!

El poema d'una vida plena de l'esperança del cel a través d'una felicitat aquí baix: la creu i la resurrecció. Tant si és un informàtic, advocada, o una persona de cinquanta anys a l'atur, tant si treballa com a funcionari o a la cuina d'un restaurant.

- A l'Opus Dei se'l veu actiu en el camp de la comunicació. Quins són, en la seva opinió, els reptes espirituals en aquesta qüestió?

La fe és ella mateixa un missatge, un missatge de salvació. Proclama una veritat que és en primer lloc una

persona, la de Jesucrist. L'Anunciació a Maria és la primera comunicació que hi ha a l'Evangelí. Més que invertir en comunicació, l'important és l'autenticitat de cada cristià, que cadascú procuri ser portador de Crist.

La comunicació cristiana compromet amb l'amor a la veritat i a la llibertat, amb la certesa que Déu estima i crida a cadascú, com algú únic al món. Un repte? No edulcorar l'Evangelí, no sacrificar la veritat a la llibertat ni la llibertat a la veritat. La veritable llibertat és la d'estimar, la de donar-se.

Em sembla que mostrar fins a quin punt la veritat és amable i alliberadora és un desafiament essencial. La joia de la vida cristiana i el "mireu com s'estimen" que caracteritzava els primers cristians són per a mi engrescadors: es tracta,

literalment, de deixar-se arrossegar
per la passió de Déu.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/mons-derville-
fer-sentir-la-paternitat-amorosa-de-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/article/mons-derville-fer-sentir-la-paternitat-amorosa-de-deu/)
(07/04/2025)